

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 205/2020-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. mája 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Libora Duľu a Ladislava Duditsša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť obchodných spoločností A R A V E R a. s., Gen. M. R. Štefánika 26, Trenčín, IČO 00 679 291; AUTOMAX PLUS s. r. o., Sládkovičova 632, Považská Bystrica, IČO 46 569 022; AUTONOVO, a. s., Zvolenská cesta 40, Banská Bystrica, IČO 35 796 693; DS – CAR, s. r. o., Hlavná 21, Dunajská Streda, IČO 36 233 510; G A L I M E X s. r. o., Sučianska 49, Martin-Priekopa, IČO 31 559 093; a P O C A R, s. r. o., Petrovianska 1, Prešov, IČO 31 693 989, zastúpených URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátskou kanceláriou, Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ondrej Urban, MBA, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Sa 53/2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť obchodných spoločností A R A V E R a. s., AUTOMAX PLUS s. r. o., AUTONOVO, a. s., DS – CAR, s. r. o., G A L I M E X s. r. o. a P O C A R, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti, skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. apríla 2020 doručená ústavná sťažnosť obchodných spoločností A R A V E R a. s., Gen. M. R. Štefánika 26, Trenčín, IČO 00 679 291, AUTOMAX PLUS s. r. o., Sládkovičova 632, Považská Bystrica, IČO 46 569 022, AUTONOVO, a. s., Zvolenská cesta 40, Banská Bystrica, IČO 35 796 693, DS – CAR, s. r. o., Hlavná 21, Dunajská Streda, IČO 36 233 510, G A L I M E X s. r. o., Sučianska 49, Martin-Priekopa, IČO 31 559 093, a PO CAR, s. r. o., Petrovianska 1, Prešov, IČO 31 693 989 (ďalej aj „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Sa 53/2019 (ďalej len „napadnuté konanie krajského súdu“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia podali správnu žalobu doručenú krajskému súdu 26. júla 2019, ktorou sa domáhali ochrany pred iným zásahom Protimonopolného úradu Slovenskej republiky. O tejto správnej žalobe nebolo do dňa doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu právoplatne rozhodnuté.

3. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti okrem iného uviedli, že *„spolu so žalobou proti inému zásahu orgánu verejnej správy podali sťažovatelia aj návrh na priznanie odkladného účinku žaloby. S výnimkou rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave o nepriznaní odkladného účinku žalobe, však porušovateľ v predmetnej veci nekonal efektívne, pričom*

potreba okamžitého konania vo veci samej bola z dôvodu nepriznania odkladného účinku žalobe o to väčšmi aktuálna a potrebná.“.

4. Sťažovatelia tiež konštatovali, že „viackrát požiadali konajúci a rozhodujúci súd o vydanie rozhodnutia v merite veci, kde zdôvodnili potrebu okamžitého konania s ohľadom na skutkový stav veci a upozornili na zbytočné prieťahy v danom konaní. Žalobcovia predovšetkým apelovali na fakt, že zo strany PMÚ SR musí byť v zmysle § 38c ods. 4 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, vydané právoplatné rozhodnutie vo veci samej do dňa 03.06.2020. S ohľadom na skutkovú, vecnú a právnu argumentáciu obsiahnutú v predmetnej správnej žalobe bolo posúdenie otázky nezákonnosti konania PMÚ SR pri vykonaní inšpekcie (dawn raidu) v priestoroch vybraných účastníkov správneho konania vedeného pred PMÚ SR a tým aj otázky nezákonnosti dôkazov s ktorými PMÚ SR v správnom konaní disponuje, kľúčovou a nosnou otázkou.“.

5. Sťažovatelia podali aj sťažnosť na zbytočné prieťahy podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá bola krajskému súdu doručená 19. februára 2020 a ktorou žiadali o prešetrenie a prijatie opatrení na odstránenie prieťahov v napadnutom konaní. Túto sťažnosť na zbytočné prieťahy podpredseda krajského súdu uznal za opodstatnenú, keďže v napadnutom konaní zistil nečinnosť.

6. Sťažovatelia zastávajú názor, že «poskytli v predmetnom konaní maximálnu súčinnosť, dostatočnú skutkovú, vecnú ako aj právnu argumentáciu vo svojich podaniach a je ústavne neudržateľné, že napriek svojej maximálnej aktivite sa sťažovatelia nedočkali právoplatného ukončenia predmetného konania s ohľadom na osobitný význam meritórneho rozhodnutia súdu pre správne konanie vedené pred Protimonopolným úradom SR ako orgánom verejnej správy, ktorý sa podľa názoru sťažovateľov dopustil iného (nezákonného) zásahu. Sťažovatelia majú za to, že Krajský súd v Bratislave pri posudzovaní „dôležitosti“

tohto sporu mal nepochybnne zobrať do úvahy osobitosti daného konania a skutočnosti vyžadujúce si prijatie meritórneho rozhodnutia v čo najkratšom možnom čase.».

7. Na základe už uvedeného sťažovateľa v petite navrhujú, aby ústavný súd vydal nálezh, ktorým vysloví porušenie ich v bode 1 označených práv postupom krajského súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľa sa zároveň domáhajú, aby ústavný súd prikázal v napadnutom konaní krajskému súdu konať bez zbytočných priet'ahov. Okrem toho sa sťažovateľa domáhajú priznania finančného zadost'učinenia v celkovej sume 15 000 € a náhrady trov konania v sume 1 949,83 €.

II.

Relevantná právna úprava

8. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

11. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd

zistuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

12. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

14. Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť iba v prípadoch ustanovených zákonom.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

16. Sťažovatelia v petite ústavnej sťažnosti namietajú porušenie čl. 47 charty (vo všeobecnosti); z obsahu ústavnej sťažnosti ale vyplýva, že sťažovatelia konkrétne namietajú porušenie čl. 47 ods. 2 charty.

17. Podľa čl. 47 ods. 2 charty každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Každý musí mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

18. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti v zmysle judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánov verejnej moci (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom či rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený možno považovať návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže spočívať aj v tom, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

19. Podstatou ústavnej sťažnosti a predmetom konania pred ústavným súdom je nárok sťažovateľov na ochranu pred postupom krajského súdu v napadnutom konaní, ktorým malo byť porušené ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote.

20. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95, I. ÚS 76/03, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017).

21. Ústavný súd sa zamerlal na preskúmanie opodstatnenosti ústavnej sťažnosti sťažovateľov so zreteľom na svoju doterajšiu rozhodovaciu činnosť. Pri ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) ústavný súd už v minulosti odmietol ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

22. Ústavný súd tiež poukazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 38/04, I. ÚS 375/08). Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie sťažovateľom označeného základného práva (I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05, I. ÚS 191/2015). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

23. Podľa názoru ústavného súdu momentálna doba konania pred krajským súdom (10 mesiacov) je stále v rámci ústavnej akceptovateľnosti, a preto nedošlo k takej intenzite zásahu do práv sťažovateľov zo strany krajského súdu, ktorá by zodpovedala ústavne relevantnému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

24. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

25. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľov bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľov v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

26. Nad rámec ústavný súd konštatuje, že spolu s ústavnou sťažnosťou boli doručené aj splnomocnenia pre právneho zástupcu na zastupovanie obchodných spoločností AUTOMAX PLUS s. r. o. a PO CAR, s. r. o., v konaní pred ústavným súdom. Tieto predmetné splnomocnenia ale neboli udelené na zastupovanie vo veci namietaného porušenia v bode 1 uvedených základných práv v príčinnej súvislosti s postupom krajského súdu v napadnutom konaní, keďže sú datované 18. januára 2018 (viac ako 2 roky pred podaním ústavnej sťažnosti). Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľov bola odmietnutá z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, ústavný súd už nevyzval právneho zástupcu na odstránenie uvedeného nedostatku z dôvodu procesnej hospodárnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. mája 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu